

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 ianuarie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 12:2-6**: *„Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic („sunt plin de încredere și nu mă tem de nimic” – lb. germ.); căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit. Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărima Numelui Lui!»”. Is. 9:6: „Îl vor numi: «Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii»”. Is. 12:5-6: „Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pământul! Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel”.*

Credinciosul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți. Și astăzi dorim să vă spunem tuturor un bun venit în mod deosebit, tuturor celor ce sunt de prima dată în acest loc sau care au venit de la distanțe mari, în mod deosebit din Africa de Sud. Fie ca credinciosul Dumnezeu să binecuvânteze poporul Său de pe întregul pământ. Fie ca Mireasa Mielului să fie pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Dumnezeu să-i binecuvânteze în mod deosebit pe toți frații care slujesc cu Cuvântul, care dau mai departe aceeași hrană spirituală. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze din bogăția harului Său.

Ieri m-a surprins un frate, tatăl sorei noastre Jeanina pe care o cunoaștem cu toții. El a venit la mine în birou și mi-a spus: „Frate Frank, în anul 1980 eu am fost prezent în Marsilia, atunci când fratele din Erevan, Armenia ți-a pus acea întrebare”. Acel frate s-a mutat în Franța și avea acolo o mică adunare. Fratele nostru mi-a spus „eu am fost de față când acel frate din Armenia a venit la tine după serviciul divin și ți-a pus întrebarea despre cele șapte tunete din Apoc. 10”. Și

voi toți știți ce s-a întâmplat. Eu a trebuit să-i spun: „Nu știu”. Și tuturor celor ce erau acolo le-am spus „Noapte bună!”. Apoi fratele nostru mi-a spus: „Tu ai urcat treptele și ai mers în dreapta, în camera ta, iar eu în stânga în camera mea. Dar acest lucru nu-l pot uita”. Voi toți știți ce s-a întâmplat în următoarea dimineață la ora cinci fără un sfert. Așa cum auziți voi acum vocea mea: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4”. Voi nu vă puteți da seama ce înseamnă vocea străpungătoare, directă a Domnului care mi-a vorbit cu un ton poruncitor. Nu doar că se spune ceva, ci cuvântul a fost exprimat poruncitor. Desigur, eu am sărit din pat și am citit locurile din 2 Tim. 4 de la vers. 1 până la vers. 5. Apoi am început din nou cu vers. 1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus...*”. Voi cunoașteți locul. Apoi vers. 2-3: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor*”. Dar tu predica Cuvântul. Eu am primit de la Dumnezeu răspunsul, și anume că despre cele șapte tunete nu poți predica. Mai întâi pentru că aceasta va avea loc după răpire, atunci când Domnul, ca Înger al Legământului, Se va coborî și va pune un picior pe mare și celălalt pe uscat și va jura pe Cel atotputernic că nu va mai fi nicio zăbavă. Apoi cele șapte tunete vor răsuna făcându-și auzite glasurile lor. Există câțiva frați care au învățătura celor șapte tunete, iar noi trebuie să le spunem: „Voi ați fost amăgiți, și îi amăgiți și pe alții”.

Frați și surori, lucrul și mai rău este dacă în toată amăgirea aceasta te referi la fratele Branham. Aceasta este cea mai mare durere care mă poate lovi. Chiar dacă câteodată fratele Branham a spus unele lucruri de la el, vă rog lăsați-le acolo unde sunt. Să nu faceți din fiecare afirmație o învățătură. Ci întoarceți-vă înapoi la Cuvânt și spuneți ceea ce spune Cuvântul.

Fratele Branham a făcut unele afirmații. El a spus: „Eu voi avea o slujbă în Israel”. El a spus: „Mă voi duce înapoi în Africa”. El a mai spus: „Eu nu voi muri”. El a spus: „Apocalipsa 10:7 s-a împlinit”. El a spus: „Îngerul din Apoc. 10 se va coborî atât timp cât îngerul pentru Biserica a șaptea este pe pământ”.

Fratele Branham a făcut unele afirmații pe care trebuie să le lăsăm în seama lui Dumnezeu. Dar eu pot predica doar ceea ce pot predica din Cuvânt. Același frate Branham atunci când a dedicat-o pe fiica sa Domnului – așa cum astăzi i-am dedicat pe copilași Domnului – el a spus: „tu fiica mea vei fi o prorociță a Celui Preaînalt – aceasta a fost dorința lui. Când l-a dedicat Domnului Dumnezeu pe fiul său iubit Iosif, el a spus: „Tu fiul meu Iosif vei fi un proroc al lui Dumnezeu, aceasta-i rugăciunea mea”. Dar frații iau doar prima parte a acestor afirmații, însă partea doua o exclud și spun: „Prorocul a spus-o. Deci Iosif este un proroc”. Dar el a spus așa cum am amintit înainte: „Tu vei fi un proroc al lui Dumnezeu, aceasta-i rugăciunea mea”. Ce tată care ar fi un proroc n-ar dori ca fiul său să calce pe urmele sale? Ce predicator nu dorește ca fiul lui să calce și să umble pe urmele sale? Da. Dar pentru noi este important un lucru: ceea ce a spus el prin însărcinarea lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru că el a fost trimis pentru acest motiv. Și el a avut dreptul să fie un om.

Privitor la ceea ce am auzit ieri despre Ioan Botezătorul și anume că el „a fost mai mult decât un proroc” (Lc. 7:26). Scumpul nostru frate din Statele Unite a folosit acest verset ca să scrie un întreg capitol despre fratele Branham și a spus că el a fost mai mult decât un proroc, mai mult decât un om. Nu și iarăși nu! Fratele Branham a fost un om ca tine și ca mine. În trup a fost găsit ca fiind om. Dar Ioan Botezătorul n-a fost doar un proroc care a anunțat ceea ce avea să facă Dumnezeu, ci el a fost făgăduit ca să-L prezinte pe Domnul: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1:29). Toți prorocii au prorocit, dar Ioan L-a putut prezenta pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. În acest sens el a fost mai mult decât toți prorocii care anunțaseră/prorociseră mai dinainte, dar nu era mai mult decât un om. Exact așa s-a întâmplat și cu fratele Branham. Un bărbat trimis de Dumnezeu cu ultimul mesaj ca să poată avea loc chemarea afară și pregătirea și totul să fie adus înapoi în starea reașezată.

Dragi frați și surori, vă rog să mă amintiți zilnic în rugăciunile voastre. Și cu cât durează mai mult cu atât mai mult s-o faceți, ca Dumnezeu să dăruiască har. Nu demult în acest loc noi am citit din epistola lui Iuda 1:3 unde este scris: „*vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”.

Dar înainte să citim acest Cuvânt, permiteți-mi să vă mai spun o dată. Suntem mulțumitori pentru toți frații din toate limbile care dau mai departe Cuvântul. Suntem mulțumitori pentru fratele Foriesteri, tatăl sorei noastre Jeanina. Atunci noi am fost împreună cu fratele Barilier în Marsilia. Este frumos când ai martori care au fost prezenți când s-a întâmplat ceva supranatural. Dumnezeu Se îngrijește de noi. În decursul anilor El a dăruit călăuziri prin har. Cu adevărat noi ne putem aduce aminte de unele trăiri deosebite. De 3 decembrie 1962, bărbatul lui Dumnezeu a repetat cuvânt cu cuvânt ceea ce mi-a spus Domnul în 2 aprilie 1962. Și a mai adăugat: „Tu ai crezut că va veni o foamete pământească, și voi ați depozitat alimente pământești. Dar Dumnezeu va trimite o foame după auzirea cuvintelor Lui. Hrana pe care trebuie s-o depozitați este Cuvântul pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru acest timp”. Apoi explicația că pe benzile de magnetofon a fost înregistrat ceea ce a avut Domnul să ne spună. Apoi la sfârșit a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul”.

Dragi frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Dacă ne aducem aminte de toate trăirile supranaturale, atunci trebuie să spunem: „Dumnezeule, cât har ne-ai dăruit până astăzi!”. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Foriesteri și pe familia Barilier. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii, îndeosebi pe fratele Etiene Genton și pe toți frații noștri de la balcon care traduc în cincisprezece limbi diferite, pentru ca vestirea Cuvântului să poată fi auzită pe întregul pământ. Eu mi-am notat. În primul sfârșit de săptămână din decembrie au fost 2789 de conexiuni în direct pe întregul pământ prin care toți au putut urmări vestirea Cuvântului din Krefeld. Ce mare har că Dumnezeu Se îngrijește și de aceasta. Nu doar că în toți anii au putut fi făcute călătorii misionare. Ci acum are loc purtarea Lui de grijă prin transmisie pe întregul pământ, și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor auzi glasul Cuvântului lui Dumnezeu. Și doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu rămâne valabil. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți traducătorii pe care nici nu este necesar să-i amintim pe nume. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe toți cei ce ascultă acum.

Să mai spunem despre Ierusalim. Când a fost citit Cuvântul din prorocul Isaia privirea mea a căzut pe Is. 14:1: „*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor*”.

Ieri seară am spus că nu ne amestecăm în religii și nici în politică, dar noi vestim Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul a dat făgăduințe pentru Israel, dar și pentru toate popoarele și toate limbile, pentru toate semințiile și triburile de pe întregul pământ. Fie ca toți și toate țările vecine Israelului să înțeleagă că Dumnezeu poate binecuvânta doar în legătură cu poporul ales de El, prin Avraam, Isaac și Iacov. Voi știți, cuvântul „Iacov” înseamnă „înșelător”. Atunci Iacov s-a luptat cu Dumnezeu până în revărsatul zorilor, el a avut trăirea lui mântuitoare cu Domnul Dumnezeu. El S-a arătat trupește în chipul unui bărbat pe care Iacov l-a putut cuprinde și l-a putut spune: „*Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta*” (Gen. 32:26). Apoi din Iacov a devenit Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu). Mai întâi îl vedem pe omul vechi care îl înșeală pe celălalt. Dar apoi are întâlnirea personală cu Domnul. A luptat, a luptat până a străpuns, până la revărsatul zorilor, până a fost binecuvântat și a primit un nume nou.

Scumpi frați și surori, și acest lucru l-am accentuat ieri seară. Nu este suficient să spunem că noi credem mesajul. Noi avem nevoie de trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu pentru ca interiorul interiorului nostru să fie schimbat, pentru ca omul vechi să fie dezbrăcat și să putem îmbrăca omul nou care este făcut după dreptatea și sfințenia lui Dumnezeu.

Doar două gânduri care mă preocupă mult. Mai întâi ceea ce este scris în Iuda și apoi, bineînțeles, ce este în legătură cu binecuvântarea lui Dumnezeu pentru toate popoarele și limbile, ceea ce a fost hotărât de Dumnezeu: „*Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta...*” (Gen. 22:18). De ce? Pentru că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. „*pentru că ai ascultat de porunca Mea!*” (vers. 18b).

Scumpe frate și scumpă soră, crede-L pe Dumnezeu iar acest lucru îți va fi socotit ca neprihănire. Să nu crezi nicio răstălmăcire, nicio interpretare, nicio explicație, să nu crezi pe niciun om. Crede

doar ceea ce a spus și făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Eu sunt convins că în Biserica Dumnezeului Celui viu nu există nicio învățătură rătăcitoare. Eu cred că Biserica Dumnezeului Celui viu este locul de descoperire al lui Dumnezeu pe pământ, stâlpul și temelia Adevărului, așa cum i-a scris Pavel lui Timotei (1 Tim. 3:15). Noi putem vedea în acest timp cât de important este să crezi așa cum zice Scriptura.

Eu am citit câteva versete biblice privitoare la Domnul și Răscumpărătorul nostru. Domnul nostru este descris în divinitatea și umanitatea Lui. Și nașterea Lui: „Tu m-ai pus în poala mamei mele”. Doar trebuie să citești Ps. 22, Ps. 89, Is. 7:14, Is. 9:6, doar trebuie să citești ceea ce este scris în Vechiul Testament. Apoi să te duci în Noul Testament: „*Ferice de tine care ai crezut; pentru că lucrurile, care ți-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini* („pentru că făgăduința pe care Domnul a dat-o se va împlini”)(Lc. 1:45). „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”(Lc. 1:35).

Ce bătaie de joc este că o doamnă, președintă a unei religii, spune că și „Iosif și-a făcut partea lui”? Ce blasfemie blestemată este aceasta! Domnul Dumnezeu nostru este Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duh. Așa cum este scris în Ioan 3:6: „*Ce este născut din carne, este carne*”. „*carnea și sângele nu pot să moștenească Împărăția lui Dumnezeu*” (1 Cor. 15:50). Dar cu privire la Domnul nostru i-a fost spus Mariei: „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine*”.

Scumpi frați și surori, exact așa se întâmplă cu noi. Bisericile sunt un amestec, dar Biserica Dumnezeului Celui viu, a lui Isus Hristos, nu este un amestec. Biserica lui Isus Hristos este sămânța originală, fii și fiice ale lui Dumnezeu. Iar El este Răscumpărătorul nostru, Cel întâi născut dintre mulți frați. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze Israelul. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze Biserica Lui. Permiteți-mi să citesc pe scurt din Rom. 1 și apoi cuvintele și locurile prețioase din epistola galatenilor.

Mai întâi din Rom. 1 unde apostolul Pavel și-a prezentat slujba. Aici omul lui Dumnezeu spune exact de ce a fost el chemat și trimis.

Rom 1:1: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”. „*El mi-a zis: «te voi trimite departe la Neamuri...»*”, „*ca să le deschizi ochii*” (Fapte 22:21; 26:18).

Apoi Rom. 1:2: „*pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Lăudat să fie Numele Domnului nostru. Făgăduit mai dinainte în Sfintele Scripturi.

Vers. 5: „*prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile*”.

Așadar nu doar ca Evanghelia să fie predicată ca mărturie tuturor neamurilor. Ci să aducă la ascultarea credinței pe toți aceia care cred Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca ascultarea să poată urma credinței, după Cuvântul Scripturii: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*” (Mar. 16:16). Chiar Domnul și Răscumpărătorul nostru S-a dus atunci la Iordan, a intrat în Iordan. Iar Ioan I-a spus: „*Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine? Drept răspuns, Isus i-a zis: «Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.»*”(Mat. 3:14-15). El Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu descoperit în trup aici pe pământ, a fost ascultător până la moartea de cruce. Cu adevărat ascultarea este dovada că noi credem. Cum putem vorbi de ascultare dacă noi nu facem ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu? Credința și ascultarea aparțin împreună.

Acum citim câteva versete din epistola către Galateni, unde bărbatul lui Dumnezeu se referă la ceea ce este scris în Gen. 12. Acest bărbat al lui Dumnezeu se referă în Noul Testament la ceea ce este scris în Gen. 12. Voi cunoașteți Cuvântul din Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Îndeosebi în Galateni este dezvoltat frumos că în Domnul nostru Isus Hristos vor fi binecuvântate toate popoarele, toate neamurile.

Citim din Gal. 3:6: „*Tot așa și «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.»*”.

El L-a crezut pe Dumnezeu. Voi toți știți că Avraam a fost chemat pe când avea 75 de ani. La vârsta de 75 de ani Domnul Dumnezeu i S-a descoperit, dar când a avut vârsta de 99 de ani Domnul i-a dat făgăduința că prin nevasta lui, Sara, el va primi un fiu.

Pământește văzut, acest lucru era imposibil. Dar Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, a crezut ceea ce îi făgăduise Dumnezeu, iar acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire; apoi el a văzut făgăduința lui Dumnezeu împlinindu-se.

Gal. 3:7: *„Înțelegeți și voi, dar, că fiii ai lui Avraam sunt cei ce au credință”*. Fiii lui Avraam sunt cei care Îl cred pe Dumnezeu, care cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Citim mai departe vers. 8: *„Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri...”*. Aici o avem. *„...Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună* („i-a vestit mai dinainte lui Avraam această făgăduință” – lb. germ.): *«Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine»*”. Nu este minunat că Dumnezeu i S-a putut descoperi așa lui Avraam și i-a dat făgăduința care s-a împlinit și descoperit în Domnul nostru Isus Hristos? În Mat. 1:1 Domnul nostru este numit ca fiind: *„fiul lui David, fiul lui Avraam”*, două personalități din Vechiul Testament, care au o însemnătate în istoria mântuirii și în Noul Testament și-au găsit împlinirea în realitate. Este puternic cum Pavel a putut lua exemplele vechi testamentare și ne-a putut arăta mântuirea deplină cum toate și-au avut începutul și continuitatea în Noul Testament.

Continuăm cu Gal. 3:9: *„Așa că cei ce se bizuie pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios”*.

Astăzi primim binecuvântarea, rezultatul făgăduințelor lui Dumnezeu. Așa cum atunci Avraam a crezut și a primit, a văzut făgăduința și a putut-o ține în brațele lui. Când Simeon ținea făgăduința în brațele lui a putut spune: *„Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta”* (Lc. 2:29-30). Ce scrie apostolul Ioan? *„ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții aceea vă vestim”* (1Ioan 1:1). Aici nu se predică o teorie. Aici sunt predicate realități divine. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină veșnic. Cu Sângele Lui, Isus a pecetluit ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său. Și noi suntem o realitate divină. Făgăduințele sunt descoperite în viețile noastre, așa cum a fost confirmat și în viața lui Avraam pentru că acum noi am

crezut mesajul divin și făgăduințele lui Dumnezeu din acest timp. De ce? Pentru că Domnul Dumnezeu ni S-a descoperit.

Frați și surori, la Avraam n-a fost o teorie, n-a fost o închipuire, nu. A fost o realitate divină. În Gen. 18 citim că Domnul și doi îngeri au venit la Avraam și s-au așezat sub stejarii lui Mamre. Avraam le-a spălat picioarele și Domnul a vorbit cu Avraam. Frați și surori, Domnul ni S-a descoperit nouă personal. Noi am auzit glasul Lui care ne-a vorbit prin Cuvântul Său. Făgăduințele sunt o realitate divină în viața noastră. Nu o fantezie, nu o teorie, ci o realitate divină. Fiecare făgăduință se încheie/se revarsă în împlinire. Toate făgăduințele lui Dumnezeu, În El sunt «Da» și «Amin». Spuneți un „Amin” acum. Dumnezeu ne-a dăruit acest har. Apoi mai departe Pavel spune ceva coplesitor. El a pus Legea față în față cu harul și a dat o explicație.

Continuăm cu Gal. 3:12-13: *„Însă Legea nu se întemeiază pe credință („Legea n-are nimic de-a face cu credința” – lb. germ.); ci ea zice: «Cine va face aceste lucruri va trăi prin ele.» Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: «Blestemat e oricine este atârnat pe lemn»”.*

Cu adevărat Domnul nostru a luat asupra Lui și a purtat în trupul Său de carne toată vina noastră, întregul blestem și toată osânda care ne-a adus-o Legea. Noi toți am încălcat Legea. Așa este scris: *„cine greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate”* (Iacov 2:10). Ce este dacă cineva nu minte, dar fură? Este vinovat înaintea lui Dumnezeu. Cine nu precurvește, dar vorbește de rău, este vinovat. Cine încalcă o poruncă se face vinovat de toate celelalte. Noi toți am fost vinovați, dar vina noastră a fost pusă pe Mielul lui Dumnezeu. De aceea bărbatul lui Dumnezeu a spus: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”* (Ioan 1:29). Vă rog ca astăzi s-o primiți odată pentru totdeauna! Răscumpărarea s-a isprăvit. Sângele noului legământ este vărsat, scrisoarea care ne învinuia este ruptă. Primiți-o prin credință, urmați-L pe Domnul prin ascultare și faceți următorul pas, al botezului.

Citim Gal. 3:14: *„pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit”.*

Prin credință. Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu. Vă rog s-o primiți astăzi. Acum la începutul anului să facem un început corect cu Domnul Dumnezeu. Așa cum am citit în cuvântul din introducere, să scoatem apă cu bucurie din izvoarele mântuirii. Aceasta este ziua mântuirii. Dar într-o bună zi această zi a mântuirii se va sfârși. Și noi o putem vedea în tot ceea ce se întâmplă pretutindeni pe fața pământului.

Gal. 3:16: „*Acum, făgăduințele au fost făcute «lui Avraam și seminței lui»...*”. Acum vine lucrul puternic cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. „...*Nu zice: «și semințelor» (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: «și seminței tale», adică Hristos*”. În Gen. 3:15 a fost făgăduit că Sămânța lui Dumnezeu va veni, va zdrobi capul Șarpelui și ne va dărui răscumpărarea. Apoi realitatea divină că noi suntem sămânța lui Dumnezeu (plural). Este scris în Mat. 13, Semănătorul care a semănat sămânța bună este Domnul nostru; sămânța bună care a răsărit sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu. El Sămânța (singular) Și-a dat viața pentru noi. Noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit cu El, am fost îngropați cu El și am înviat împreună cu El. Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem sămânța lui Dumnezeu care a primit și primește Cuvântul lui Dumnezeu. Mai întâi a fost Cuvântul care este Sămânța. La început a fost Cuvântul, și apoi Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Exact așa se întâmplă și cu noi. Mai întâi Sămânța – Cuvântul. Lc. 8:11: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”. Iar noi am primit Cuvântul (Sămânța) lui Dumnezeu cu teamă și respect și l-am crezut din toată inima, iar acesta devine o realitate divină cu noi și prin noi toți. Până la făgăduința că la revenirea Domnului nostru Isus Hristos trupurile noastre vor fi schimbate într-un trup de înviere.

Am putea citi mai departe din Gal. 3:18: „*Căci, dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam*”. Exact așa se întâmplă și cu noi astăzi. Vers. 19: „*Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină «Sămânța», căreia Îi fusese făcută făgăduința...*”. Sămânța a venit pentru că făgăduința este valabilă, și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru

aceasta. „...și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor”. Apoi vine versetul puternic: „Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur”(vers. 20). Indiferent cum Se descoperă, ca: Creator, Răscumpărător, Împărat, Judecător, Mântuitor, Vindecător, fie în cer, fie pe pământ, de fiecare dată El este același Dumnezeu, dar în diferite calități/tribute în legătură cu planul Său de mântuire, descoperit prin har.

Acum Îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu că putem crede din toată inima, așa cum și ce zice Scriptura. Să accentuăm și evidențiem încă o dată. Scumpi frați și surori, Dumnezeu nu ține aici o oră de teorie, nu că „ar putea fi...”, sau „poate...”. Nu! Este așa cum a spus Dumnezeu. Răscumpărarea este desăvârșită. Dumnezeu a hotărât dinainte desăvârșirea noastră și va avea loc negreșit.

Apoi trebuie să exprimăm și ceea ce este scris în Apoc. 21:27. Noi toți vorbim și credem că revenirea Domnului nostru este aproape. În Apoc. 21 este descrisă cetatea sfântă, noul Ierusalim. Apoi în vers. 27 este scris: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului”. Niciodată, niciodată acolo nu va intra ceva necurat, niciodată nu va intra acolo vreun mincinos, niciodată un necurat, aceasta nu merge. Locul este sfânt și Dumnezeu este sfânt. De aceea Domnul nostru a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:17).

Acum repede câteva gânduri din epistola lui Iuda care mă preocupă foarte mult în ultima vreme, cu privire la aceia care merg pe căile lor proprii și se referă la fratele Branham. Câteodată eu citesc scrisoarea unui frate care învață „învățătura tunetelor” și că „Domnul a venit în anul 1963 și tronul harului s-a schimbat în tron de judecată”. De ani de zile el mi-a propus o discuție și subliniază ca această discuție să aibă loc doar pe baza citatelor prorocului, dar nu cu Biblia. Și vă puteți închipui că în viața mea este cu totul invers. Conversația o pot purta doar pe baza a ceea ce este scris în Biblie. Tot ceea ce a spus fratele Branham este frumos încadrat aici. Înaintea Feței lui Dumnezeu eu pot spune că n-am nicio problemă cu nicio afirmație a fratelui Branham. Pentru că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și știu cu ce scop și motiv a fost spus: pentru ca toți care vor să rătăcească, să

rătăcescă. Și toți care sunt născuți din Adevăr vor auzi și asculta Adevărul. În această epistolă scurtă avem ceva deosebit.

Citim din Iuda 1:3: *„Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”*. Apoi vers. 5: *„Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți o dată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut”*. Un Cuvânt mai serios nu poate exista.

Ei au trăit chemarea afară, au trecut prin Marea Roșie, apa mării stătea ca niște ziduri în stânga și-n dreapta lor și au trecut cu picioarele uscate pe fundul mării. Și după toate acestea și-au manifestat necredința, neascultarea, cărtirea, murmurele și tot restul. De aceea nouă ne sunt date aceste avertizări.

Tot ceea ce ni se întâmplă s-o luăm din mâna lui Dumnezeu. Nu demult am cântat cântarea minunată „Pe aripile unui vultur purtat peste marea tulburată a timpului” (Deut. 32). Și după ce am terminat cu cântatul mi-am spus: „Dar nu totdeauna sunt purtat așa pe aripile vulturului, câteodată a trebuit să merg și pe jos”. Prin unele încercări a trebuit să pășesc cu picioarele mele. Și totuși purtat pe aripi de vultur. Dumnezeu m-a purtat prin toate împrejurările, prin toată prigoana, prin toată ponegrirea cum n-ai mai văzut pe toată suprafața pământului, El a călăuzit totul prin har. El a dăruit har pentru ca Cuvântul Lui să fie purtat.

Dar aici în Iuda 1:6 este vorba de masa de dragoste. Aceia care au decăzut mai înainte participaseră la mesele noastre de dragoste. Citim Iuda 1:12: *„Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi și se îndoapă de-a binelea; niște nori fără apă, mânați încoace și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, dezlăcuți”*.

Aici sunt enumerate trei categorii. O puteți citi în vers. 11: *„Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!”*.

Mai întâi au mâncat împreună cu noi la mesele noastre de dragoste, au participat la serviciile divine. O spun cu o foarte mare durere și cu un motiv. Pentru că eu, conform însărcinării divine, am fost cel dintâi care a purtat mesajul lui Dumnezeu în fiecare țară de pe pământ. În anii 70 am avut și am ținut adunări aici. Aici în Krefeld au venit frați slujitori din 33 de țări care au participat la mese de dragoste și la tot ceea ce s-a petrecut aici. Și după anul 1979, unul după altul au alunecat în învățături diferite și au alergat în direcții diferite. Aceasta este o așa mare durere pe care de-abia o pot suporta. Unii au urmat calea lui Cain. Noi toți știm ceea ce a scris Pavel: „Să nu iubiți în felul lui Cain care l-a ucis pe fratele său”. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că până astăzi, de pe buzele mele n-a fost rostită nicio ponegrire a vreunui frate. Port doar o durere că s-au ivit direcții rătăcitoare. Ultima mărturie din Tucson este că în aceeași localitate există unsprezece grupări diferite ale mesajului și toți au atras și au ucenicii lor. Nu demult a trebuit să-i spun unui frate care și el are o adunare în împrejurimea de aici: Cum putem noi serba împreună Cina Domnului acolo sus în slavă, dacă noi n-o putem serba aici pe pământ? Oamenii sunt duși în rătăcire cu această evidențiere: „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...”.

Să-I mulțumim lui Dumnezeu că am rămas cu mintea clară, credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu ne este descoperit. Dar ceea ce pe mine mă doare foarte mult a fost și este faptul că bărbați care au fost cu noi și s-au ospătat la mesele de dragoste, s-au dus apoi pe calea lui Cain, s-au aruncat în rătăcirea lui Balaam după câștig și au mers pe calea lui Core. Puteți citi ce au făcut toți acești domni și niciunul din ei n-a avut o chemare. Lui Balaam nu i-a ajutat la nimic să zidească șapte altare, nu i-a ajutat la nimic. El a fost un ghicitor, dar nu un proroc. Dacă mă gândesc la ce s-a întâmplat după 1979 îmi frânge inima. Pe de altă parte, pot spune că aleșii nu pot fi amăgiți. Aleșii cred Cuvântul lui Dumnezeu, cred mesajul și au parte de ceea ce face Dumnezeu acum pe pământ.

Fiți sinceri. Dacă se învață că „Domnul a venit deja”, atunci ce mai vor oamenii pe pământ, ce să mai facă ei pe pământ dacă Domnul a venit deja? Când Domnul vine eu plec. După ce Enoh a fost răpit nu l-ai mai găsit și văzut pe pământ. Îi mulțumim lui Dumnezeu.

O mai accentuăm o dată. După ce bărbatul lui Dumnezeu a scris de Balaam, Core și Cain, s-a adresat nouă în Iuda 1:17: „*Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos*”. Acesta este un Cuvânt adresat ție și mie, nouă tuturor. „*Dar voi, preaiubiților...*”, voi care vă luptați pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna, voi care credeți ceea ce v-a spus Dumnezeu, vouă credința vă este socotită ca neprihănire. Iar apoi credința te conduce la biruință. Credința care a biruit lumea, a biruit totul, tot ce a avut de-a face cu Cain, cu Balaam, cu Core. Noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu. Noi nu compunem grupulețe, o direcție sau alta. Nu! Ci avem o singură direcție: direcția pe care Dumnezeu ne-a arătat-o în Cuvântul Său. De aceea accentul este pus în vers. 17: „*Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos*”.

Apoi bărbatul lui Dumnezeu încheie cu vers. 24-25: „*Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere... pe tine și pe mine*”. Și astăzi acest Cuvânt ne este adresat nouă. „*Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere (orice clătinare) și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu*”. Nu Dumnezeului trinitar! Nici nu există așa ceva. „*Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin*”.

Primiți acest Cuvânt. Luați-l cu voi. Voi nu alergați după Balaam, nu dați crezare unui Core și nu iubiți în felul lui Cain care l-a ucis pe fratele său. Ci voi sunteți puși pe cea mai sfântă temelie și sunteți zidiți pe ea. Dumnezeu a așezat slujbe pentru zidirea Bisericii. Fiecare învățătură biblică zidește, fiecare învățătură biblică te ajută pe tine și pe mine ca să ne găsim locul înaintea Domnului Dumnezeuului nostru. Pe lângă aceasta am mai putea citi din Efes. 4 unde ne este spus ca să dezbrăcăm omul cel vechi și să îmbrăcăm omul cel nou care este făcut după chipul lui Dumnezeu de o neprihănire și o sfințenie pe care o dă Adevărul.

Citim din Efes. 4:22-24: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele*

înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre duhovnicești, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”. Amin. Prin puterea lui Dumnezeu se întâmplă.

Apoi citim mai departe vers. 26-28: „*«Mâniați-vă și nu păcătuți*. (Dacă v-ați mâniat să nu păcătuți” – lb. germ.)» ... *să nu dați prilej diavolului. Cine fura să nu mai fure* ”. Hoțul să nu mai fure; nu. Un om născut din nou nu mai poate minți și nici fura. Un om născut din nou este o făptură nouă în Isus Hristos, Domnul nostru. Cu adevărat trebuie să citești apăsător și aceste versete biblice, să te uiți în Oglinda Cuvântului și să spui: „Iubite Domn, permite să se întâmple așa prin har”. Eu cred că Dumnezeu Se îngrijește de aceasta, ca acum noi să putem crede din inimă că Sângele noului legământ a fost vărsat pentru noi și păcatele noastre sunt iertate. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Noi credem fiecare Cuvânt și suntem sfințiți în Cuvântul Adevărului. Și cum este scris și am citit din epistola lui Iuda: noi suntem zidiți și am fost înzestrați să ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Dumnezeu este de găsit doar în Cuvântul Său. Dușmanul este în fiecare răstălmăcire. Dar Dumnezeu este de găsit doar în Cuvântul Său. Dacă rămânem în Cuvânt atunci suntem în Dumnezeu. Dacă noi Îl credem suntem în legătură și cu ascultarea.

Acum un Cuvânt adresat tuturor. Toți care cred și au trăit iertarea păcatelor, dar încă nu sunt botezați biblic, astăzi după acest serviciu divin va exista posibilitatea pentru botez, pentru ca credinței să-i fie adăugată ascultarea. Scumpi frați și surori, sunteți voi mulțumitori pentru Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru? Suntem mulțumitori că Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul și a trimis pe prorocul Său pentru ca să ne întoarcem înapoi la Cuvânt, la original, la început pentru ca să aibă loc o restituire deplină. Dumnezeu va împlini până la ultima făgăduință, cu noi toți, prin har. Nu doar cu noi care stăm aici în acest loc, ci și toți aceia care ascultă vestirea de pe întregul pământ, în toate popoarele, limbile și națiunile. Cine crede acum este ascultător și prin ascultare el dovedește că crede.

Toți care încă nu sunt botezați biblic astăzi au posibilitatea de a se lăsa botezați biblic. Toți aceia care încă nu și-au dedicat viața

Domnului, care încă nu L-au implorat pe El ca să-i ierte, care încă nu s-au pocăit, n-au simțit o părere de rău adâncă de viața lor fără Domnul, atunci ei încă nu sunt pregătiți pentru botez. Dacă tu nu simți o părere de rău pentru ceea ce ai făcut o viață întreagă, dacă nu-ți pare rău atunci nici nu te poți pocăi, încă nu poți primi iertarea. Duhul Sfânt ne convinge de păcat, apoi Dumnezeu ne dăruiește părerea de rău care ne copleșește inima. Venim înaintea lui Dumnezeu și-I spunem: „Iubite Domn, Te rog ai milă de mine”. Mai întâi are loc vestirea Evangheliei. Apoi ne este dăruită credința, după aceea intervine părerea de rău, continuăm cu pocăința, întoarcerea înapoi la Dumnezeu și nașterea din nou prin Cuvânt și Duh, prin har. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Lui Îi aducem cinstea, lauda și pentru ceea ce am auzit în acest sfârșit de săptămână.

Încă o întrebare. Cine vrea să rămână credincios Domnului, Cuvântului? Amin. Amin. Mâini ridicate. Amin. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin.

Ne ridicăm pentru rugăciune. Noi ne spunem unii altora „Maranata! Vino Doamne Isuse”. Mireasa Lui s-a pregătit. Acestea sunt ceasuri de pregătire, zile și adunări pe care Domnul ni le dăruiește prin har. Este minunat că aici în acest loc Îi putem aduce mulțumire Domnului în multe limbi. Se va împlini atât de sigur cum Dumnezeu a făgăduit. Eu cred că Dumnezeu ne-a deschis ochii ca să recunoaștem semnele timpului de sfârșit, fie în legătură cu Ierusalimul, cu toate popoarele și cu tot ceea ce se întâmplă acum pe pământ.

Acum doresc să întreb câți sunt pregătiți să se boteze. Dacă sunt, atunci vă rog veniți în față. Acum ne vom ruga pentru voi ca Domnul să vă binecuvânteze. Astăzi voi ați luat decizia să vă dedicați viața Domnului, iar acum adăugați credinței ascultarea, și Domnul Își va împlini Cuvântul și vă va dărui ceea ce El v-a făgăduit.

Înainte să ne rugăm doresc să transmit saluturi tuturor fraților și surorilor de pe întregul pământ. Azi dimineață telefonul suna în continuu ca niciodată înainte. Cuvântul ajunge pe întregul pământ. În mod deosebit frații slujitori sunt foarte mulțumitori pentru scumpul și prețiosul Cuvânt. Toți frații au același drept: să împartă hrana spirituală, să poarte același Cuvânt. Voi nu trebuie să aveți aceeași

chemare ca mine. Timotei și Tit n-au avut aceeași chemare ca Pavel. Dumnezeu l-a hotărât pe Pavel ca să dea mai departe ceea ce el a primit de la Domnul și le-a încredințat lor ca ei s-o dea mai departe. Așa ne este spus și în Mat. 24:45-47 și Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima pentru aceasta. Că noi dăm mai departe Cuvântul lui Dumnezeu viu, prețios, pe care ni l-a descoperit, așa cum ni l-a lăsat nouă. Dumnezeu ne-a dăruit mult har.

Noi îi lășăm pe toți aceia vor să meargă pe căi proprii și vor să aibă răstălmăcirile lor. Dar trebuie să mai spunem o dată acest lucru. În cer nu va intra niciun balamuc și niciunul cu o învățătură rătăcitoare. În cer va fi gloata răscumpărată prin Sânge, sfințită în Cuvântul Adevărului. Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. De aceea noi trebuie să dăm mai departe planul de mântuire al lui Dumnezeu și să le spunem oamenilor Adevărul. Iar cine este din Adevăr acela ascultă Adevărul, îl primește și apoi Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru Adevăr.

Fie ca toți de pe întregul pământ să fie binecuvântați. Fie ca toți din întreaga casă a fratelui Walter Müller să fie binecuvântați, oriunde s-ar afla. Toți să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic.

Cuvântul a fost adus pe deplin. Vă mulțumesc frumos că ați venit. Gândiți-vă la ceea ce a accentuat Domnul ieri seară: „De ce ați ieșit afară? Ce ați vrut să vedeți? Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Ce ați vrut să auziți? Ce ați ieșit să vedeți?”. Ei au auzit mesajul lui Dumnezeu și s-au botezat. Noi am venit și nu mai ne este pusă întrebarea de ce am ieșit. Noi știm de ce am ieșit. Pentru ca să auzim și să credem ultimul mesaj și să-L urmăm prin ascultarea de credință. Câți pot crede? Spuneți un „Amin”. Amin.

SUMAR VIDEO – ianuarie 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi în tot anul acesta, 2018.

Pentru noi este un an deosebit, pentru că acum 60 de ani, în 1958, am început să traducem predicile fratelui Branham în limba germană. Prin harul lui Dumnezeu putem privi în urmă la mulți ani care au trecut. Pentru noi este un lucru atât de minunat că L-am cunoscut pe Domnul și am ajuns în legătură cu omul lui Dumnezeu trimis pentru timpul nostru cu ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos.

Așadar, bucurați-vă împreună cu noi: au trecut 60 de ani și, prin harul lui Dumnezeu, am putut împărtăși Cuvântul scump al lui Dumnezeu în acești ani, cu credincioșii din 165 de țări, împărtășind ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp.

Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână binecuvântat. Peste 1200 de persoane din multe țări s-au strâns aici, la Centrul de Misiune, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și să primească binecuvântările Lui. Am împărtășit în mod deosebit textul din Matei 11, când Domnul nostru a vorbit mulțimilor din vremea Lui, întrebându-le: „*Ce ați ieșit să vedeți?*” O puteți citi în vers. 7: „*Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?*” „De ce ați ieșit? Ce ați dorit să vedeți? Un om îmbrăcat în purpură sau haine împărătești? Ce ați ieșit să vedeți? De ce ați ieșit? De ce ați ieșit în pustie, la râul Iordan?” Pentru a auzi mesajul ceasului, pentru a-l auzi pe omul trimis de Dumnezeu, prorocul făgăduit în Maleahi 3:1: „*Voi trimite pe solul Meu înaintea feței Mele, ca să pregătească calea înaintea Mea*”.

Deci aceia de la prima venire a lui Hristos, care aveau parte de ceea ce făcea Dumnezeu, au ieșit ca să asculte solul, pe omul lui Dumnezeu care a fost mai mult decât un proroc, dar desigur nu mai mult decât un om. Acest lucru este foarte important. Domnul nostru a spus: „*mai mult decât un proroc*”. Pentru că toți prorocii vorbiseră despre venirea Răscumpărătorului, dar Ioan a putut spune: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii*”. Iar Ioan L-a botezat pe Domnul și Mântuitorul nostru în râul Iordan, Care a spus: „*Trebuie să împlinim toată dreptatea*”. Apoi cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a coborât și a dat mărturia: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc plăcerea*”.

Așadar prorocii spuseseră că El va veni, iar Ioan L-a putut prezenta și boteza. Ce privilegiu, un om trimis de Dumnezeu să-L boteze pe Mântuitorul nostru. Apoi, dacă citiți Luca 7:30, cărturarii și învățătorii aceluși timp au refuzat să fie botezați de Ioan, au respins planul lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, sunt pe cale să spun ceva foarte, foarte serios. Noi cunoaștem mesajul și mă bucur să spun că l-am cunoscut pe fratele Branham personal timp de zece ani. De multe ori mi-am dat mărturia că am fost în adunările lui din Germania sau S.U.A., la el acasă, în adunarea lui, oriunde s-a întâmplat, în Dallas Texas. Am prețuit toate ocaziile când am putut fi împreună cu fratele Branham.

Astăzi aș vrea să vă arăt ceva. Vedeți pe această pagină mai multe paragrafe în partea de sus și câteva rânduri în partea de jos. Partea de sus este ceea ce au spus buzele lui William Branham, iar partea de jos le aparține fraților noștri americani.

Și trebuie ca eu să o spun în Numele Domnului, pentru că eu sunt convins că Dumnezeu susține însărcinarea originală și nu interpretarea sau explicația falsificată. Iubiților, puteți citi aici ce a spus fratele Branham despre însărcinarea sa directă: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, mesajul, mesajul care îți este dat ție, va fi un premergător al celei de-a

doua venituri a lui Hristos. Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Februarie 1959. Acestea sunt cuvinte venite de pe buzele lui William Branham.

Apoi, dacă vă uitați prin ce este scris în unele cărți: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a Domnului, la fel ești trimis tu ca să premergi a doua Lui venire”.

Iubiți frați și surori, eu nu pot suporta o minciună. În întreaga mea viață am crezut doar adevărul și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Și însuși omul lui Dumnezeu spune „nu eu voi fi premergătorul”. El a adus mesajul, dar apoi a spus: „nu eu voi premerge a doua venire, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Avem în urma noastră mulți ani, din 24 decembrie 1965, când iubitul nostru frate a fost luat în slavă și lumea nu auzise despre mesaj. După 1963 fratele Branham n-a mai făcut nicio călătorie internațională, iar înainte el a avut doar adunări de evanghelizare în 12 țări. Dar după plecarea lui în slavă, mesajul, Cuvântul curat, Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, nu interpretări, ci Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu care fusese fâgăduit pentru aceste zile a fost dus până la marginile pământului. Și fratele Branham a fost prorocul fâgăduit în Maleahi 4. Prin slujba și mesajul lui inimile copiilor lui Dumnezeu urmau să fie readuse la părinții apostoli, înapoi la începutul de acum 2000 de ani, la aceeași temelie, la aceleași învățături ale apostolilor. Aceasta este fâgăduința pe care Domnul nostru a repetat-o în Matei 17:11: „*Cu adevărat, va veni mai întâi Ilie și va reapeza toate lucrurile*”.

Astfel, fratele Branham a adus mesajul, dar eu nu pot lua în bagajul meu 1200 de predici și să merg din oraș în oraș, însă pot lua Biblia, la care am fost readuși. Apoi trebuie să fiu credincios chemării mele, trebuie să fac două lucruri: trebuie să predic numai ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să împărtășesc oamenilor mesajul adus de fratele Branham, pentru a ne readuce la Cuvânt. Nu sunt două lucruri diferite. Mesajul vine din Cuvânt și ne readuce în Cuvânt. Dacă voi luați predicile fratelui Branham și închideți Biblia și o puneți deoparte, atunci voi sunteți înșelați și îi înșelați și pe alții.

Prin harul lui Dumnezeu, însărcinarea pe care mi-a dat-o Domnul este să depozitez hrana, iar pe 1 aprilie 1962 fratele Branham a amintit de trei ori că i-a fost spus să nu facă nicio călătorie în străinătate, ci să se întoarcă la Jeffersonville și să depoziteze hrana. Pe 2 aprilie 1962, am auzit cu urechile mele glasul aceluiași Domn care mi-a spus să depozitez hrana și să merg din oraș în oraș ca să predic Cuvântul. Iar pe 3 decembrie 1962, fratele Branham a spus: „Frate Frank, hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp și este păstrată în mesajele care sunt înregistrate pe benzi”.

Astfel, prin harul lui Dumnezeu, eu am publicat predicile fratelui Branham iar Domnul a pus pe inima mea să traduc fiecare predică, în special cele de după deschiderea celor 7 peceti, apoi de asemenea, cele din anii '60, '61 și '62.

Deci prin harul lui Dumnezeu, eu am făcut cele două lucruri, la nivel mondial, în ultimii 55 de ani. Și eu vă întreb: ce ați ieșit să vedeți? Un om bătut de vânt? Un om în haine moi? Nu! Un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu făgăduințele pentru acest timp. Și vă spun chiar acum, iubiți frați și mai ales cei care sunteți în mișcările pentecostale: dacă voi vorbiți în limbi, dacă prorociți, dacă vă rugați pentru bolnavi, frate iubit, predicator, evanghelist și poate un tele-evanghelist, și dacă tu refuzi acum să fii botezat în Numele Domnului Isus Hristos, ușa se va închide și tu vei bate și vei zice: „Doamne, deschide”. S-ar putea să spui în ziua aceea: „Doamne, nu am prorocit eu, nu am predicat, nu m-am rugat pentru bolnavi, nu am făcut cutare și cutare lucru?”, iar Domnul va spune: „Plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii!” Despre ce este vorba? Dumnezeu vrea ascultare. Acesta este timpul așezării din nou, al întoarcerii la învățăturile originale, la temelia originală: un Domn, o credință, un botez; nu să te joci de-a religia și să te prezinți ca fiind cineva deosebit.

Întoarceți-vă la Dumnezeu, întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu. O spun din nou, acesta este timpul când Dumnezeu reasează toate lucrurile. Toate învățăturile Bibliei despre Dumnezeire, botez, cina Domnului, toate învățăturile Bibliei au fost reasezate. Iar în zilele Bibliei toți erau botezați în Nume, nu în titluri, ci în Numele

Domnului Isus Hristos, Fapte 2, 8, 10, 19. Fiecare persoană botezată în zilele Bibliei a fost botezată în Numele Domnului Isus Hristos. Iar dacă voi predicați și credeți și practicați o altă evanghelie, atunci ar trebui să citiți Galateni 1:1-8. Dumnezeu să dea harul Său!

Pe cine ați ieșit să vedeți? Un om bătut de vânt? Nu. Un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru ca poporul lui Dumnezeu să se întoarcă, să creadă, să asculte și să fie reîntors la Dumnezeu și reșezat în Cuvântul lui Dumnezeu. Mulțumesc Domnului pentru trimiterea robului și prorocului Său. Mulțumesc Domnului pentru Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze în acest an și să fie cu voi. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.